

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

'Εν Έλλασι... Δρ. ν. 3.—
'Εν τῇ ἀλλοδαπῇ » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

TIMATAI

Δεκτῶν..... 15
261—Γραφεῖον ὁδ. Ερμοῦ—264

Ἐάν δὲ θεός συγχωράσῃ καὶ συγγνώμη αὐτοῦ εἶναι ἀξία ἔχεται, συγχωρεῖ ἀφέντως. Οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων συγχωροῦσι κατὰ τὸ ἡμίσου, καὶ οὕτω ἀρμόζει αὐτοῖς νὰ πράττωσιν. Ἡ τοῦ Θεοῦ συγγνώμη εἶναι ἀπόλυτος καὶ ἐντελής, ἐνώπιον τῆς ὄποιας οἱ ἀμαρτίαις ἡμῶν εἰσὶν ὡς νέφη ἐνώπιον τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνέμου καὶ τοῦ ἀνατέλλοντος ἥλιου. Ἐντεῦθεν λέγεται ὅτι πράττει τὸ ἔργον τοῦτο ἐξ ὅλης τῆς καρδίας του καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς του. Πολλάκις νομίζομεν ὅτι ἔχομεν διάθεσιν πολλὴν νὰ λάβωμεν συγγνώμην, ἀλλ᾽ ὅτι ὁ θεός δὲν θέλει νὰ τὴν παραχωρήσῃ, ἐπειδὴ φαίνεται ὅτι ζημιούσται διὰ τούτου στερούμενος τῆς δόξης τῆς ἐπιβολῆς τιμωρίας διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, ἢς εὐκόλως γὰρ χωρισθῆ δὲν ἔχει διάθεσιν. Λύτην εἶναι ἡ ἀληθής φύσις τῆς ἀπίστας ἀλλὰ τὰ πράγματα εἶναι δὲν διάφορα. Διέταξε ἐν τῷ ἀντικειμένῳ τούτῳ, διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τὰ πάντα ἐν τῇ μετά τῶν ἀμαρτιώλων σχέσει αὐτοῦ εἰς αἷνον καὶ δόξαν τῆς ἔκυρτος καρίτος. Ὁ σκοπός αὐτοῦ ἐν τῷ ὅλῳ μυστηρίῳ τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι νὰ κάμη τὴν καρίτην αὐτοῦ ἔνδοξον, ἢ νὰ ἔχει τὸν οἰκτὸν τῆς συγγνώμης. Ὁ μέγχας καρπός καὶ τὸ προϊόν τῆς καρίτος αὐτοῦ εἶναι ἡ συγγνώμη, ἡ συγγνώμη τῶν ἀμαρτιώλων. Ἐν ταύτῃ καὶ διὰ ταύτης ὁ θεός θέλει νὰ καταστήσῃ ἔκυρτον ἔνδοξον. Πᾶς αἷνος, δόξα καὶ λατρεία τὴν ὄποιαν ἀπαιτεῖ ἀπό τινος ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἀπονέμεται εἰς αὐτὸν διὰ τῆς δόμου τῆς καρίτος αὐτοῦ.

ΔΙΗΓΗΜΑ

(ἐκ τοῦ ἐγγλικοῦ).

ΠΩΣ ΕΙΣ ΟΒΟΔΟΣ ΠΑΡΗΓΑΓΕ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΝ
HTOI

Η ΤΙΜΙΟΤΗΣ ΕΙΝΑΙ Η ΑΡΙΣΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

[Συνέχεια, ἔδε αριθ. 14].

«Ορισμένως ἡρυθίθην νὰ τὴν δεχθῶ, πρὸς μεγάλην

ἐκπληξιν τοῦ κ. Ἀνδρεσεν. Ἡσθάνθην ὅτι δὲν θὰ ἡδυνάμην νὰ ὑποφέρω νὰ δρέψω οἰαγδήποτε ὠφέλημα ἐκ τῆς ἀδίκου πράξεως μου. Ἡ συνείδησίς μου μὲν ἐβασάνιζεν ἀπὸ τοῦ γεγονότος τούτου, καὶ ἀπεφάσισα νὰ μὴ λάβω πλέον θέσιν ἵπποκόμου, διότι ἡ ἀπλῆ θέα ἐνὸς ἵππου μὲν ἔθετεν εἰς ἀγησυχίαν. Μετὰ βραχὺν χρόνον, χάρις τῇ συστάσει τῆς πρώην προϊσταμένης μου, ἐπέτυχον θέσιν ὑπηρέτου παρά τινες κυρίως διστις ἐπορεύετο εἰς τὴν ἡπειρωτικὴν Εὐρώπην ἐπὶ δύο ἔτη. Φυσικὸν ἦτον ὅτι ἡ ἀλλαγὴ τοῦ τόπου καὶ ἡ ἐπίσκεψις νέων χωρῶν θὰ ἐξήλειφον ἀπὸ τῆς διαγοίας του τὰς ἐντυπώσεις τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ δὲν συνέβη τοιωτοτέρωπες. Καθ' ὅλον τὸν χρόνον καθ' ὅν τὴν εἰς τὴν ἐξοχὴν δὲν ἤμην εύτυχης, καίτοι ἐτήρουν τὰς σκέψεις μου ἐν ἐμαυτῷ. Ὄταν ἐπαγῆλθον εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐπῆγαν νὰ ζήσω μετ' ἀγαθοῦ τινος κληρικοῦ πρὸς διηδυνόθην νὰ ἀνοίξω τὸν νοῦν μου, καὶ οὕτος μὲν ἔφερεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ Σωτῆρος μου νὰ ζητήσω συγγνώμην διὰ τὰς παρελθόντας ἀμαρτίας μου, καὶ χάριν καὶ βούθειαν διὰ τὸ μέλλον. Ἐξήτησα καὶ τὰς εἰρον, Δίκ, καὶ τότε ἔγινα εύτυχης ἀνθρώπως. Σοὶ εἶπον ταῦτα πάντα, τέκνον μου, ὅπως προφυλαχθῆται τοῦ νὰ ἐπιθυμήσῃς νὰ δώσῃς κακὸν ἀντί κακοῦ. Βλέπεις ποίαν βλάβην ἔφερε τοῦτο εἰς ἐμέ. Νῦν ὅπαγε οἴκαδε καὶ ὅταν θέλῃς προσευχηθῆ τὴν νύκτα, ζήτησον παρὰ τοῦ θεοῦ νὰ σὲ φυλάττῃ ἀπὸ πάσης πικρίας καὶ πονηρίας».

Ἡ συμβουλὴ αὕτη τοῦ Βάλτερς ἤλθεν εἰς λίαν ἀρμοδίαν περίστασιν, διότι δὲν παρῆλθε πολὺς χρόνος καθ' ὅν δική μναγκάσθη νὰ τὴν ἐνθυμηθῇ.

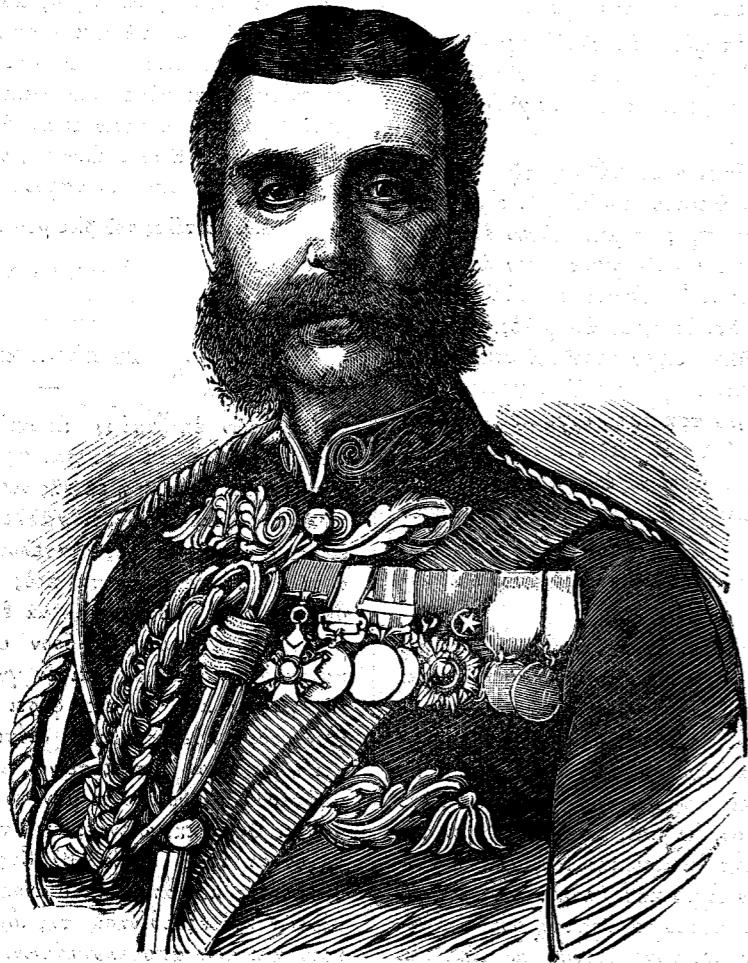
Καθῆκον τοῦ Γεωργίου Βένθαμ τὸτε νὰ κλείῃ τὰ παράθυρα τοῦ κλειστοῦ κήπου ἐν ὥρισμένῃ ὥρᾳ κατὰ τὸ ἀπόγευμα, καὶ ὁ κ. Νέϋλωρ πολὺ προσετίχειν εἰς τοῦτο. Τὸ ἡμέλησε ἀπαξ ἢ διε, καὶ αὐστηρῶς τὸν ἐπέπληξεν· ἀλλὰ ὅποτε τρίτην φορὰν ὁ κ. Νέϋλωρ εἶρε τὰ παράθυρα ἀνοικτὰ ἐν ὥρᾳ προκεχωρημένη, τῷ αρχήρεσε τὸ καθῆκον τοῦτο καθολοκληρίαν, καὶ τὸ ἔ-

είσιγγενες καὶ φίλοι ἔχουσι πάντα λόγον νὰ αἰσθάνωνται θλίψιν.

Ο ΔΟΡΔΟΣ ΤΣΕΔΛΕΜΦΟΡΑ

ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΤΟΥ ΑΓΓΑΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΖΟΥΛΟΥ.

Ο στρατηγὸς λόρδος Τσέλμφορδ ἐγεννήθη τὸν Μαΐον τοῦ 1827, ὡστε ἄργει ἥλικαν 52 ἑτῶν. Εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τὸ 1844, καὶ ἐγένετο ἀνθυπασπιστὴς τὸ 1850, ἐτα λοχαγὸς τῶν ἐπιλέκτων

Ο λόρδος ΤΣΕΔΛΕΜΦΟΡΑ

τῆς σωματοφυλακῆς, μετέσχε: διαδοχικῶς τῆς πολιορκίας τῆς Σεβαστούπολεως καὶ ἡγωνίσθη πρὸς καταστολὴν τῆς ἀνταρσίας τῆς Ἰνδίκης φυλῆς τῶν Σιταί, προβιβασθεὶς εἰς συνταγματάρχην τὸ 1863. Τέσσαρα ἔτη βραδύτερον, ἀπῆλθεν εἰς τὴν κατὰ πᾶν Ἀβυσσονῶν ἐκστρατείαν, ὡς ὑπασπιστὴς τοῦ ἀρχιστρατηγοῦ λόρδου Νάπτερ τῆς Μαγδάλας, ἔνθα καὶ διεκρίθη. Τὸ 1876 ἐγένετο ὑπασπιστὴς τοῦ ἀρχιστρατηγοῦ τῶν ἀγγλικῶν ὅπλων ἐν Ἰνδίαις, ἐπανῆλθε δὲ ἐγένετο ὑπεροχή εἰς Ἀγγλίαν, ἔνθα προύβιβάσθη εἰς

στρατηγὸν, τὸ δὲ 1878 ἀπεστάλη εἰς τὸ Ἀκρωτήριον. Ἐν τῷ κατὰ τῶν Ζουλοῦ πολέμῳ δὲν ὑπῆρξε τόσον εὐτυχῆς, διότι ἀλλεπάλληλα δυστυχήματα δὲν ἔλειψαν νὰ καταστήσωσιν αὐτὸν ἀντιδημοτικὸν ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἀλλὰ δῦν ὅτε κατὰ τὰς τελευταῖς εἰδήσεις ὁ πόλεμος βαίνει εἰς τὴν λῆξιν του, ἀν δὲν ἔληξεν ἥδη, θέλει κριθῆ ἀμερολήπτως παρὰ τῶν ἐπιτιθέντων κατ’ αὐτοῦ ἐν τῇ ὁρμῇ τῆς λύπτης ὡς ἐκ τοῦ ἀτυχήματος τῆς Ἰσανδράνας τῇ 12 Ἰανουαρ. 1879 καὶ ἀλλων μικροτέρων ζημιῶν δις ὁ ἀγγλικὸς τύπος δὲν ἐδίστασεν ἀποδώσῃ εἰς Ἑλλειψιν ἐμπειρίας τοῦ στρατηγοῦ.

ἥκης ἐμπιστευθείσης ὑπὸ Οὐελλιέλμου, Ἐκλέκτορος τῆς Ἱσσης, τῷ Μέγερ Ἀνσέλμῳ Ρόθτσιλδ, οὗ οἱ υἱοὶ πέντε τὸν ἀριθμὸν ἐνεκάτετησαν εἰς πάντες μεγάλας πόλεις, τὴν Φραγκφόρτην, Νεάπολιν, Βιέννην, Παρισίους καὶ Λονδίνον.

Ο ἀρτίως ἀποθανὼν βαρώνος, οὗ τὴν εἰκόνα παρατίθεμεν, διεκρίθη οὐ μόνον ὡς τραπεζίτης ἀλλὰ καὶ ὡς πολιτικός, καὶ ὡς ὁ μετ’ επιτυχίας διεξαγαγών τὸ κίνημα ὑπὲρ ἀστυκῆς καὶ θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ἣτις ἀπέβη εἰς τὴν Φύρισιν τοῦ καταργοῦντος τὰς τῶν Ἰουδαίων ἀνικανότητας νόμου. Εξελέχθη πρῶτον ὡς βουλευτὴς τοῦ Λονδίνου ἐν ἔτει 1847 καὶ πάλιν ἐπα-

εῖς Φακίρ, ἦτοι Δερβίσης, ὅστις οὐδέποτε μετεχειρίζετο ἐλευθέρως τὴν γλώσσαν του ἐν ταῖς συνδιαλέξεις. Ἐὰν ἐν τοῖς ηγεμεῖον ἥρκει ἐφείδετο τῶν λόγων, παρὰ πάντων δὲ ἐθεωρεῖτο ἥσυχος, ἀδιάλιπτος ἀλλ’ ἔξυπνος ἀνθρώπος, τὸν ἔκαλουν δὲ ἀγιον Δερβίσην.

Ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἐζητούσιος κύριος, ἀγαθός μὲν ἀλλὰ ἐκδοτος εἰς ἀστειότητας. Ἡμέραν τινα ἐπρότεινεν εἰς τινὰς φίλους νὰ πορευθῶσι μετ’ αὐτοῦ εἰς τὸν ἄγιον Δερβίσην πρὸς ἐπίσκεψιν. «Ἐπιθυμῶ», εἶπεν ὁ κύριος, «νὰ τῷ θρησκευτικῷ Κητήματα εἰς βουλευτὴς τοῦ Λονδίνου ἐν ἔτει 1847 καὶ πάλιν ἐπα-

Ο βαρώνος ΡΟΘΣΙΛΔΑ

τὸν ἄγιον καθήμενον παρὰ τῇ καλύβῃ του ἐπὶ νεωστὶ ἀροτριώθεντος ἄγροῦ.

Ο μωαμεθανὸς κύριος ἐπῆγε πρὸς αὐτὸν καὶ μετὰ ὑποκριτικῆς ταπεινότητος τῷ λέγει: «Ἄγιε πάτερ, τρία Κητήματα μ’ ἐνοχλοῦσι, δύνασαι σὲ παρακαλῶ νὰ μοι τὰ λύσῃς;» Ο Δερβίσης κατένευσεν.

«Τὸ πρῶτον Κητήμα, λέγει ὁ κύριος, ἄγιε πάτερ, εἰναι περὶ τοῦ Θεοῦ. Ο κόσμος λέγει δὲτι ὑπάρχει Θεός· ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ τὸν ἴδω, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ μοι δεῖξῃ αὐτὸν καὶ ἐπομένως δὲν δύναμαι νὰ πιστεύσω δὲτι ὑπάρχει Θεός· μοι ἀπαντάτε εἰς τὸ Κη-

Ο ΒΑΡΩΝΟΣ ΡΟΘΣΙΛΔΑ

Ο ἀρτίως ἀποθανὼν Λιονέλ Νάθαν δὲ Ρόθτσιλδ, βαρώνος τῆς Αὐστριακῆς αὐτοκρατορίας, ἐγεννήθη ἐν ἔτει 1808 καὶ τὸ 1836 ἐγένετο ἀρχηγὸς τοῦ μεγάλου τραπεζικοῦ καταστήματος τοῦ ἰδρυθέντος παρὰ τῶν προγόνων αὐτοῦ, τοῦ τοσούτον γνωστοῦ ἐν τῷ ἐμπορικῷ καὶ τῷ πολιτικῷ κόσμῳ.

Ο οικογένεια τῶν Ρόθτσιλδ ἀνεδείχθη ἐν ἔτει 1792 ἐν Φραγκφόρτη διὰ τῆς πιστῆς φυλάξεως παρακατα-

Ο ΑΓΙΟΣ ΔΕΡΒΙΣΗΣ

Ἐν ταῖς βορειοδυτικαῖς ἐπαρχίαις πῶν Ἰνδιῶν ἐζη-

* * * Τὸ ἔξωτερον τῶν Ἕνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος ληξαν τῇ 30 Ἰουνίου ἀπελθόντος ἔχει ὡς ἔξης. Εἰσαγωγὴ 450,000,000 δολ. ἔξαγωγὴ 745,000,000 δολ. ὥστε ἡ εἰσαγωγὴ ὑπερβάλλει τὴν ἔξαγωγὴν κατὰ 285,000,000 δολ. Τὸ ἔσοδα τοῦ δημοσίου διὰ τὸ αὐτὸν ἔτος ήσαν 274,034,916 δολ. ἐξ ὧν 137,482,475 ἐκ τῶν τελωνείων καὶ 112,913,779 ἐξ ἄλλων φόρων. Τὰ δὲ ἔσοδα ἀνήλθον εἰς 266,088,252 δολ. ἐξ ὧν 105,000,000 ἐπληρώθησαν ὡς τόκος τοῦ δημοσίου χρέους. Όστε τὰ ἔσοδα ὑπερέβησαν τὰ ἔξοδα κατὰ 7,946,664 δολ.

* * * Ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἔξαγωγὴ τῆς Γαλλίας διὰ τοὺς πρώτους ἐξ μηνάς τοῦ ἐνεστώτος ἔτους ἔχει ὡς ἔξης. Εἰσαγωγὴ—τρόφιμα 822,853,000 φρ. πρώται ὥλαι 1,091,535,000 φρ. χειροτεχνήματα 212,334,000 φρ. διάφορα 105,746,000 φρ. Ἐξαγωγὴ—χειροτεχνήματα 830,038,000 φρ. πρώται ὥλαι καὶ τρόφιμα 619,462,000 φρ. διάφορα 80,994,000 φρ. Σύνολον τὸ ποσὸν τῆς ἀξίας τῶν εἰσαχθέντων ἐμπορευμάτων ἀνέρχεται εἰς 2,232,468,000 φρ. τῶν δὲ ἔξαχθέντων εἰς 1,530,494,000 φρ. ὥστε ἡ διαφορὰ μεταξὺ αὐτῶν εἶναι 701,000,000 φρ.

* * * Ἡ γαλλικὴ κυβερνητικὴ διώρισεν ἐπιτροπὴν, ἵτις θὰ ἔχεταις κατὰ πόσον εἶναι δυνατὴ ἡ κατασκευὴ σιδηροδρόμου μεταξὺ Ἀλγερίας, τοῦ Σουδάν καὶ τῆς Σενεγάλης. Ο πληθυσμὸς τοῦ Σουδάν ὑπολογίζεται εἰς 100,000,000 κατοίκων φιλοτόνων.

ΑΔΩΝΗΣ, ΓΑΛΗΝΑΙ ΚΑΙ ΑΡΑΧΝΗ

Γάτης καὶ ἀλώπηξ ἐπιασταν πολὺ στενὴν φιλίαν, καὶ ἡρχισταν νὰ κάμνωσι μαζὶ περιοδεῖσαν, καὶ συνεζήτουν ἡθικῆς προτάσεις διαφόρους ἢ ὅρα διὰ νὰ περνᾶσι τοὺς δύο δόδοι πόδρους.
 «Τὶ πρᾶγμα ἀξιέραστον εἴν’ ἡ δικαιοσύνη!
 »Ιτοῦ ἄλλοι δικαιώματα νὰ βλάψῃς δὲν ἀφίνει.
 »Ντι νὰ φρονής περὶ αὐτοῦ; εἰπὲ καὶ σὺ κύρ γάτη.
 »—Μεγάλο ἔχεις δίκαιον ἀλώπηξ μου φιλάττη». Τὸν λόγον πέλοις ἔστρεψαν διὰ τὸν ἑαυτῶν των, καὶ μόνοι τὴν ἀγνόητη ἐπήνουν τῶν ἥθων των.
 Τότε αἴρηνης θεωροῦν ποῦ βγῆκε ἀπὸ λαγκάδι, καὶ πεινασμένος ὀδρύμησεν εἰς παμπληχθές κοπάδι.
 Ξεσύρουν οἱ βοσκοὶ φωναίς, γαυγιματικαὶ οἱ σκύλοι, καθεὶς. ζητεῖ ἀπ’ τὸ μανδρὶ τὸν λύκον ν̄ ἀναστείλῃ.
 Αὔτοῖς τούς πάντας ἀφηρᾷ, ἐν πρόβατον ἀρτάζει,
 τὸ σχίζει μὲ τὰ δόντια του, καὶ μέσα του, τὸ βάζει.
 Ο γάτης ἀμα εἰδ’ αὐτὰ στὴν φίλην του γυρίζει
 καὶ λέγει: «τί ἀνδρηματι ὁπόσον μὲ συγχύζει!
 »Πρὸς τὴν νὰ φάγῃ δὲ σκληρὸς μὲ τόσην ἀσπλαγχνίαν
 »τὸ ἄκακον τοῦ πρόβατον χωρὶς καμμιάν αἰτίαν;
 »»Αλλο φάγῃ δὲν εὑρίσκειν δὲ λάκικργος δὲ λύκος;
 »»μὲ σάρκας πάντοτε ἀγαπᾶ νὰ τρέψται ἀδίκως;
 »»Δεν εὑρίσκειν δὲν κύδελν ὄχυρο καὶ κριθάρι.
 »»Η βαλανίδια νόστιμα δὲ τρυφερὸ χορτάρι;
 Πλειότερον δὲ ἀλεποῦ μὲ πάθος καὶ μὲ ζῆλον
 τὸν κατηγόρειν ἔμπρωσθεν σάδιν πλαγιῶν της φίλου.
 »Τὶ βραβεύροτες εἰν’ αὐτὴν καὶ τί θηριωδία!
 »»τὴν ἀποτροπιάζομαι καὶ ἔγω τὴν ἀλγήσαι
 »τὸ κύσυχον τὸ πρόβατον τί σφαλμα εἴχε πράξει
 »»ώστε τόσοντον ἀπηνῶς νὰ τὸ κατασπαράξῃ;
 »Πώς τέχνην δὲν ἐμάθαμε νὰ ζήσῃ τιμημένα;

»»τὶ χροῦστο βρίσκεται ἀρά γε νὰ κλέπτῃ ἀπ’ τὰ ξένα;
 »»Αθῶν αἷμα ἀπορῶ πῶς δέργεται νὰ χύνῃ;
 »»ντάς σύρκας πῶς δὲν τὰς ξερνά δύναν τὰς καταπίνη;

Καὶ οἱ καλοὶ ἀπόστολοι μὲ αὐτὴν τὴν ὄμιλταν
 ἀνεπαισθήτως ἔφθασαν εἰς μίαν ἀγροικίαν.

τότε δὲ κυρά δὲ ἀλεποῦ τὴν γυαλισσάδα
 στὰ μάτια τῆς ἐκτύπησε μία παχειά πουλάδα.

Εἰς τὴν στιγμὴν τὰς προτινὰς ἔσχνα διδασκαλίας
 καὶ τὰς ὑπὲρ τῆς ἡθικῆς μακράς δημηγορίας,

δὲν χάνει ὠρὰν, χύνεται, ἀπ’ τὸ μερὶ τὴν πιάνει
 μὲ δόντια της τὰ μυτέρα τετάρτια τῆνε κάνει.

»»Οπίσω δὲν ἀπέμεινε καὶ δρόνιμος μας γάτης,
 νὰ κάμη δὲν ἐδίστασε τὰ ἰδια τὰ δικά της,

Δαμπρὸ καὶ νόστιμο μεζέ μ’ ἔνα μικρὸ ποντίκι
 ποῦ τότε ἔξετροπονεν ἀπὸ σιταποθήκη;

»»Αράχγη ητις ἔτυχε νὰ εἴν’ ἔκει πλησίον

τοὺς εἰδὲν ἐνῷ μάρινε λεπτὸν αὐτῆς πανίον

γιὰ τὴν σαρκοφαγίαν των πικράς μομφάς ἔχουνε
 καθὼς στὸν λύκον ἔκαμναν προτίτερα κ’ ἔκεινοι;

ἀλλὰ μιὰ μιὰ ἔπεσεν εὐθὺς στὸ δίκτυόν της,
 καὶ ἀπὸ τὴν φιλεύσπλαγχνον ἦρε τὸν διεθρόν της.

Ἐ ΠΙΜΥΘΙΟΝ

»»Αρμόδει τὸ παράδειγμα εἰς τὸν ἀνθρώπους μᾶλλον,
 συγχράκις τὴν διαγωγὴν μεμφόμεθα τῶν ἄλλων,
 ἀλλ’ ἀν μας παρουσιασθοῦν αἱ ἴδιαι περιστάσεις
 κειρότερα θὰ κάμωμεν μετὰ χαρᾶς μας πάσης.

ΑΙΝΙΓΜΑ Ε'.

Εἰμὶ τὸ ἐλατίριον τῆς ὅλης μηχανῆς σου.

Τῆς φίλης σου, ὡς ἀνθρωπεῖ καὶ παύει νὰ ζωή σου,

»»Αν δὲν φροντίσῃς δὲ ἔμε.

Στὸν Οὐρανὸ τὴν νύκτα νὰ μ’ ιδης δ’ ἀν θελησης,

»»Αρκέσου χάριν παιδίας, νὰ μ’ ἀποκεφαλίσῃς

»»Εάν σου μένωσι στιγμαὶ....

Δ. ΡΜΔΣ.

»»Ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς «Αθηναΐδος» πωλούνται Αἱ Φιλοσοφικὰ Μελέται, περὶ χριστιανοῦ μεροῦ καὶ τὰ «Απαντα τοῦ Σολομοῦ, εἰς μετρίαν τιμήν.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

ΠΟΔΥΣΠΟΡΙΑ ΚΑΙ ΧΟΡΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ. Γιόδη Μ. Κ. Κρίστη. Κεφαλληνία. — Τύποις Προδόου 1879. 8ον, σελ. 114. Τὸ βιβλίον τοῦτο περιέχει μύθους τοῦ Βαβρίου, Λοφονταίνου, Φλωριανοῦ καὶ ἐκ δημοτικῶν παραδόσεων, ἐκκηλησιαστικὰς ὡδάς, ἐρωτικὰς ἀκροστοιχίδες κτλ. Τὸ πᾶν γεγραμμένον μετὰ χάριτος καὶ γλωσσῆς ὁμαλῆς καὶ καθαρευούσης ὅσον ἐπιτρέπει τὸ τοιοῦτο τῆς φιλολογίας εἰδος. Τὸν ἀνωτέρω παρατιθέμενον μύθον μετατυποῦμεν ἐκ τοῦ ὡς εἰρηται βιβλίου.